Bibel fa Kjinja
brinjt junt

Jona un de Groota Fesch

Jeschräwen von: Edward Hughes

Jemolt von: Jonathan Hay; Alastair P.

Toom Pauss jestalt von: Mary-Anne S.

Äwasat von: Ed Zacharias

Häajestalt von: Bible for Children
www.M1914.org

©2026 Bible for Children, Inc.
Jesazlich: Du doascht dise Jeschicht oppnämen ooda drekjen, soo lang aus du dee nich vekjafst.

Lang trigj läwd doa een
Maun, Jona, en Israel.
Een Dach säd Gott,
Jona sull no
Ninive
gonen.

Ninive wia de jratste, stoakjste Staut enne Welt.

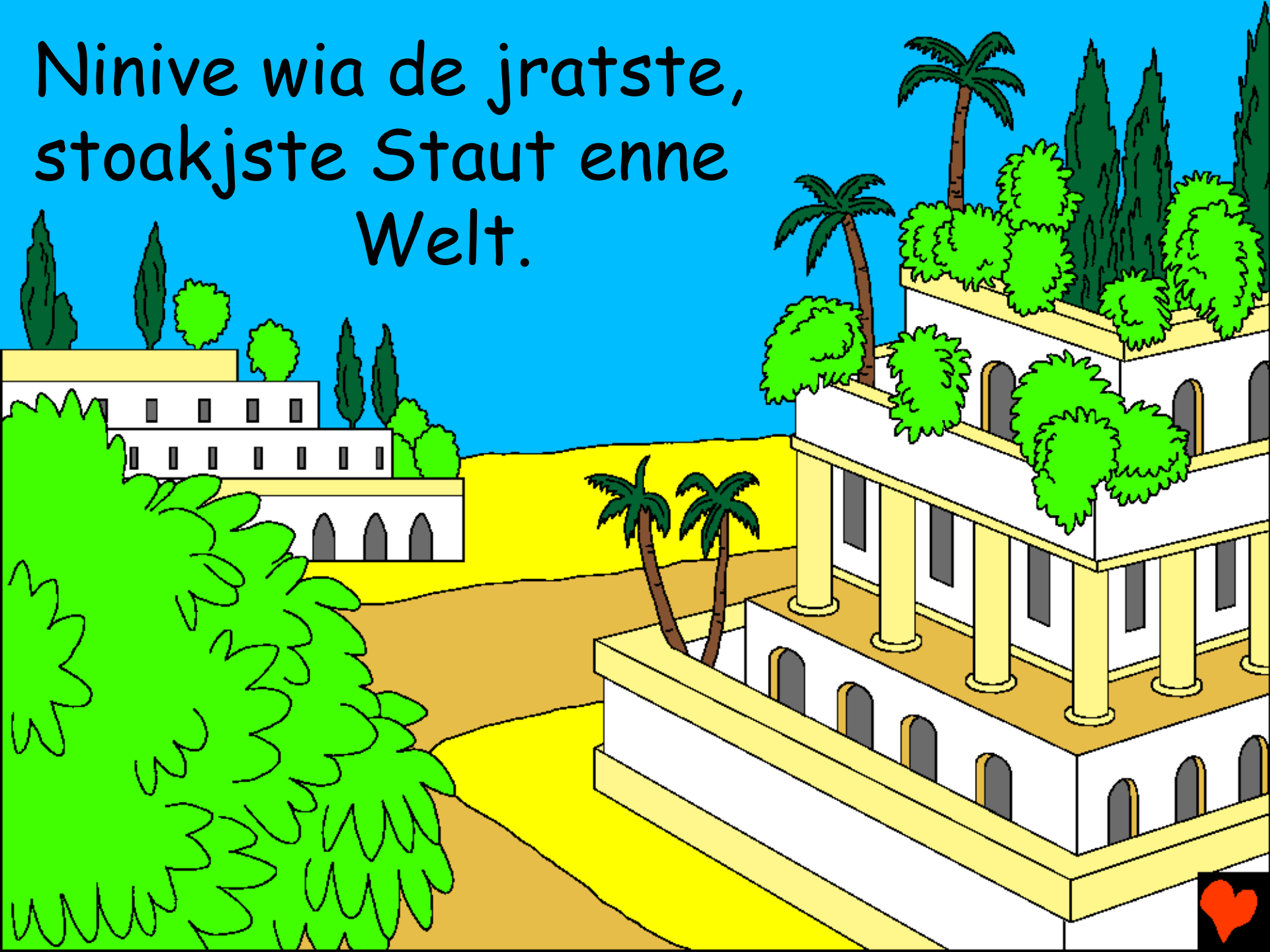

Jona sull de Lied sajen
daut Gott wist woo
schlajcht see
wieren.

Jona jehorcht Gott nich!
Enne Städ daut hee no
Ninive jinkj, stieech hee
en een Schepp daut am
no Tarsis naum. Daut
wia noch wiet auf
von Ninive.

De HAR Gott schekjt eenen stoakjen Storm-Wint oppem Mäa nopp. De Seemana enjst, daut daut Schepp twei-bräakjen un unjagonen wudd.

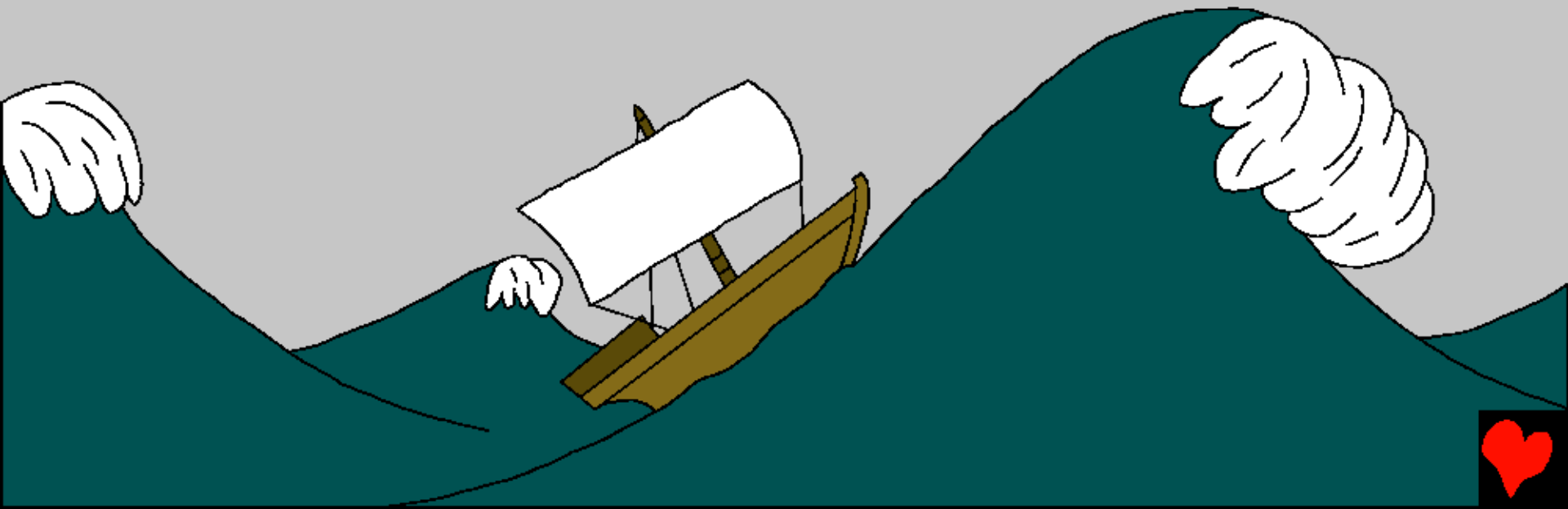

De Storm wort eegol schlemma. Gauns ve-enjst bäden de Seemana jieda äaren Gott aun. See schmeeten de Fracht em Mäa toom daut Schepp leichta moaken; oba daut holp nuscht.

Bloos Jona deed nich bäden. Hee haud sikj doljelajcht un schleep. De Kapitän funk am, un säd, "Wuarom schlapst du? Sto opp, un bäd dienen Gott aun. Veleicht denkjt hee aun ons un halpt daut wie nich unja-gonen."

De Seemana meenden Jona haud waut to doonen met äaren Trubbel. Jona säd an, daut hee vom HARN wajch-rand.

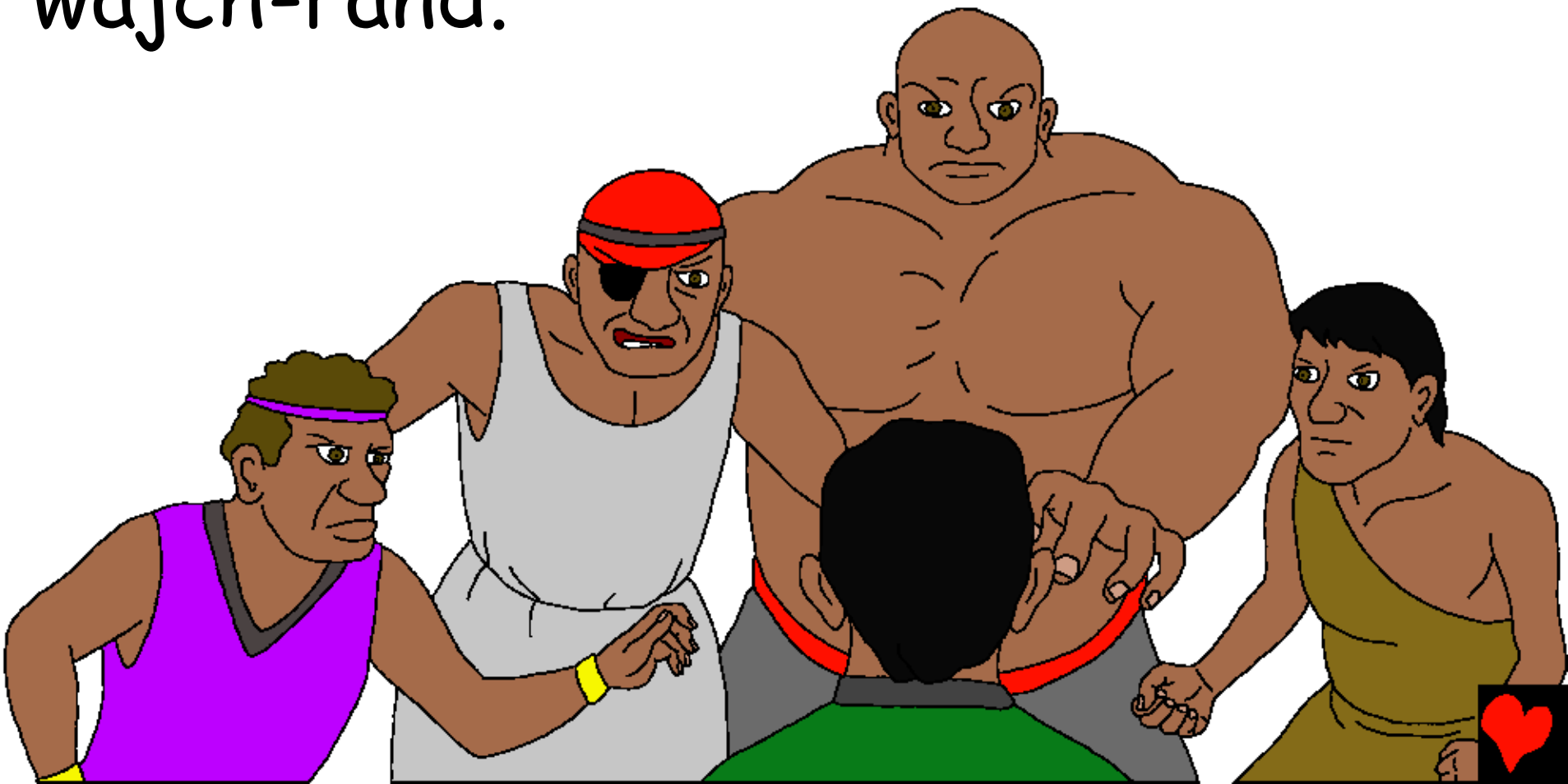

See fruagen, "Waut sell wie to die doonen, soo daut de Storm äwa jeit?„ Hee säd, "Nämt mie, un schmiet mie em Mäa. Ekj jleew dis Storm kjeem wäajen mie."

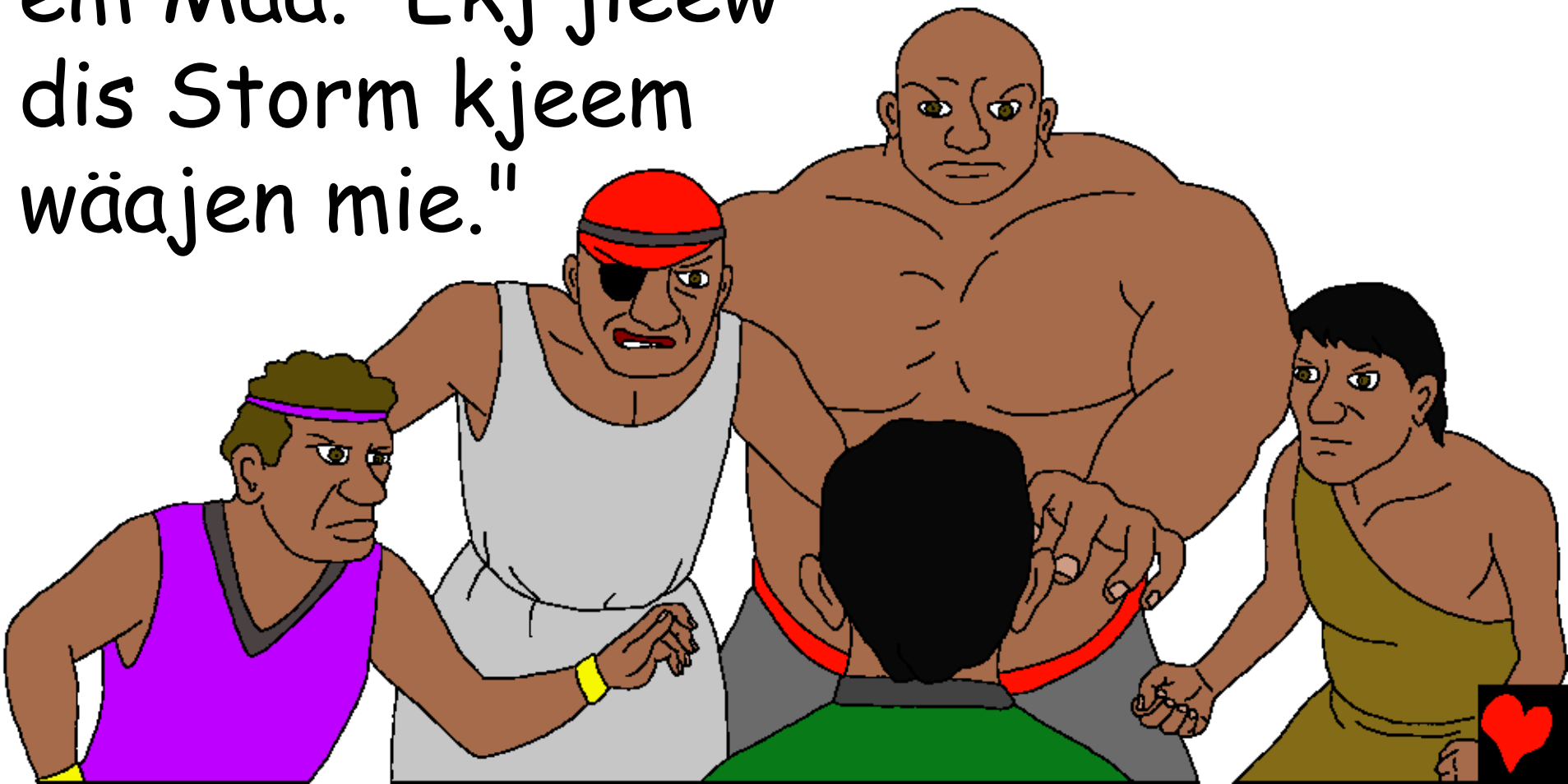

De Seemana wullen nich Jona em Wota schmieten.

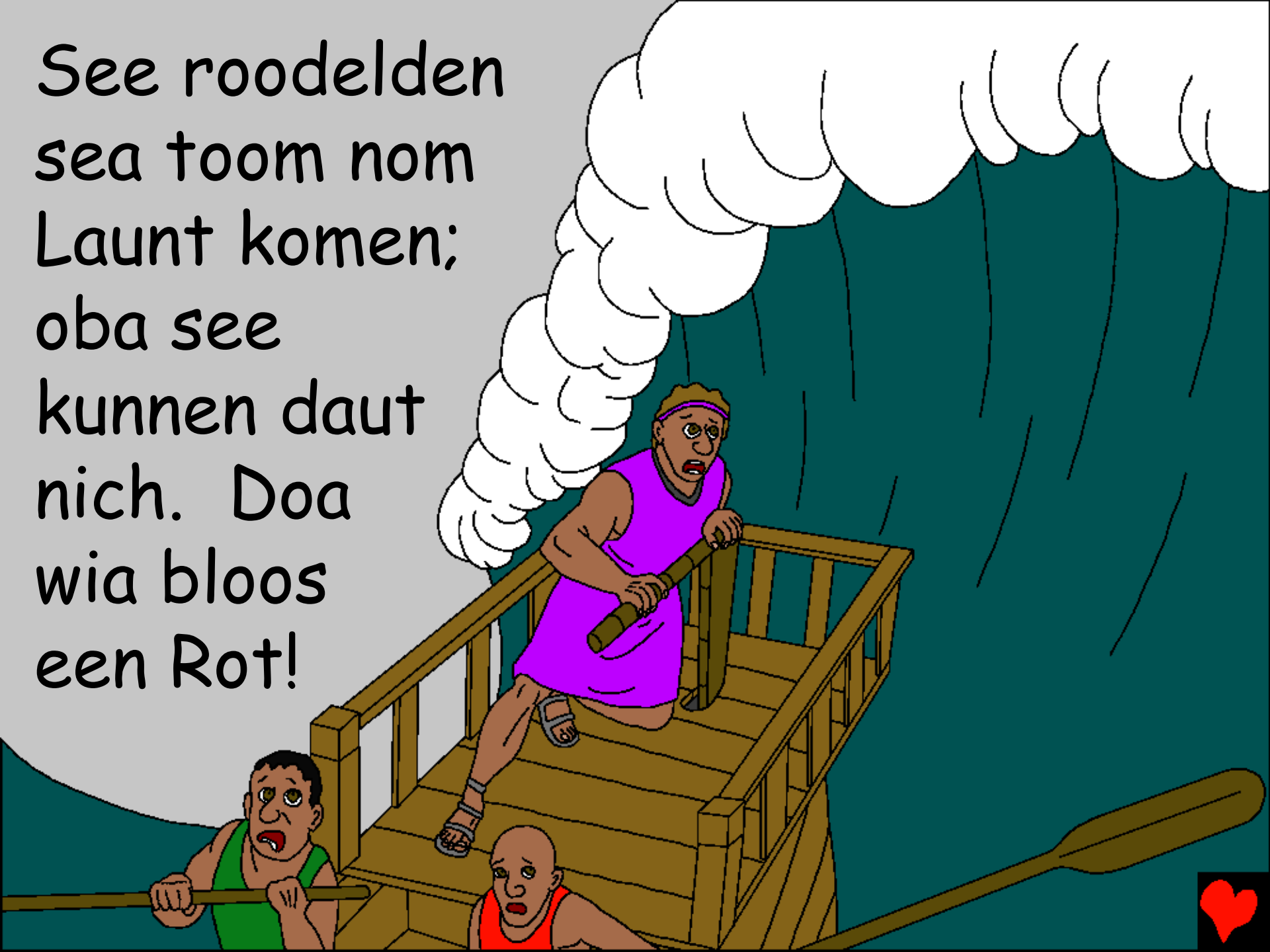
See roodelden sea toom nom Launt komen; oba see kunnen daut nich. Doa wia bloos een Rot!

Ieescht bäden de Seemana,
daut Gott
an daut
vejäwen
sull, un dan
schmeeten
see am em
Mäa.

Aus Jona
en de
Walen
veschwunk,
veschwunk uk
de Wint un daut
Mäa wort stell.
Dit wundad de
Seemana sea.

Bloos
Gott
kunn
soont
doonen.
See hauden
Forcht fa
däm HARN
un bäden
am aun.

Oba de onjehuarsoma Jona must sikj uk wundren. Hee docht daut hee wudd vedrinkjen motten. Daut wudd uk jeworden sennen wan Gott nich eenen aundren Plon jehaut haud.

De HAR haud eenen
grooten Fesch jebrocht
toom Jona oppschlucken.
Nu wia dee doa, un
Jona wia boolt
em Fesch
sien Buck.

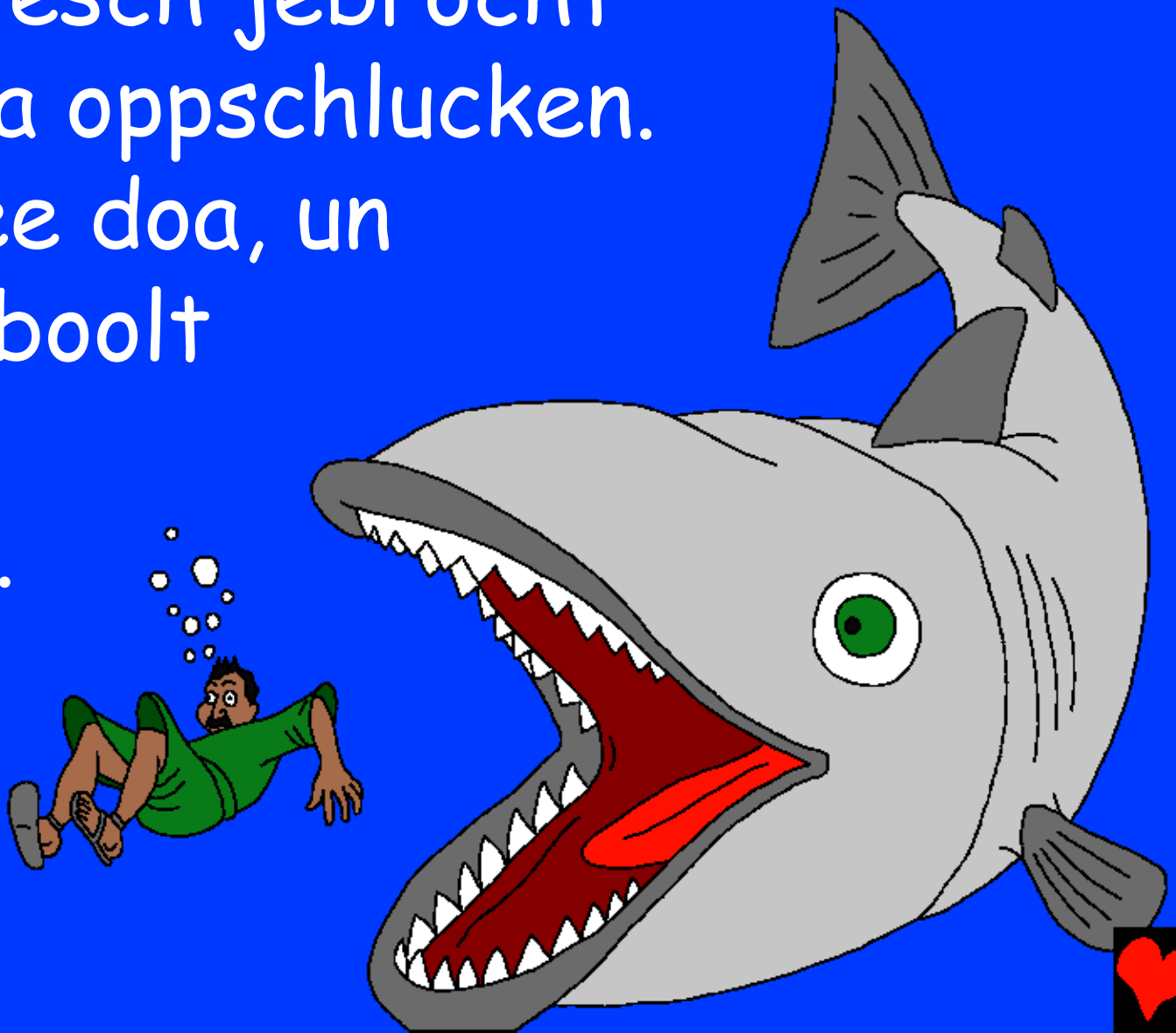

Hee wia doa fa dree Doag. Hee haud Tiet toom denkjen un bäden. Väl Tiet.

En de dree Doag wort Jona wellich Gott jehuarsom to sennen. Doamet leet Gott däm Fesch Jona oppbrinjen, oppem Launt nopp.

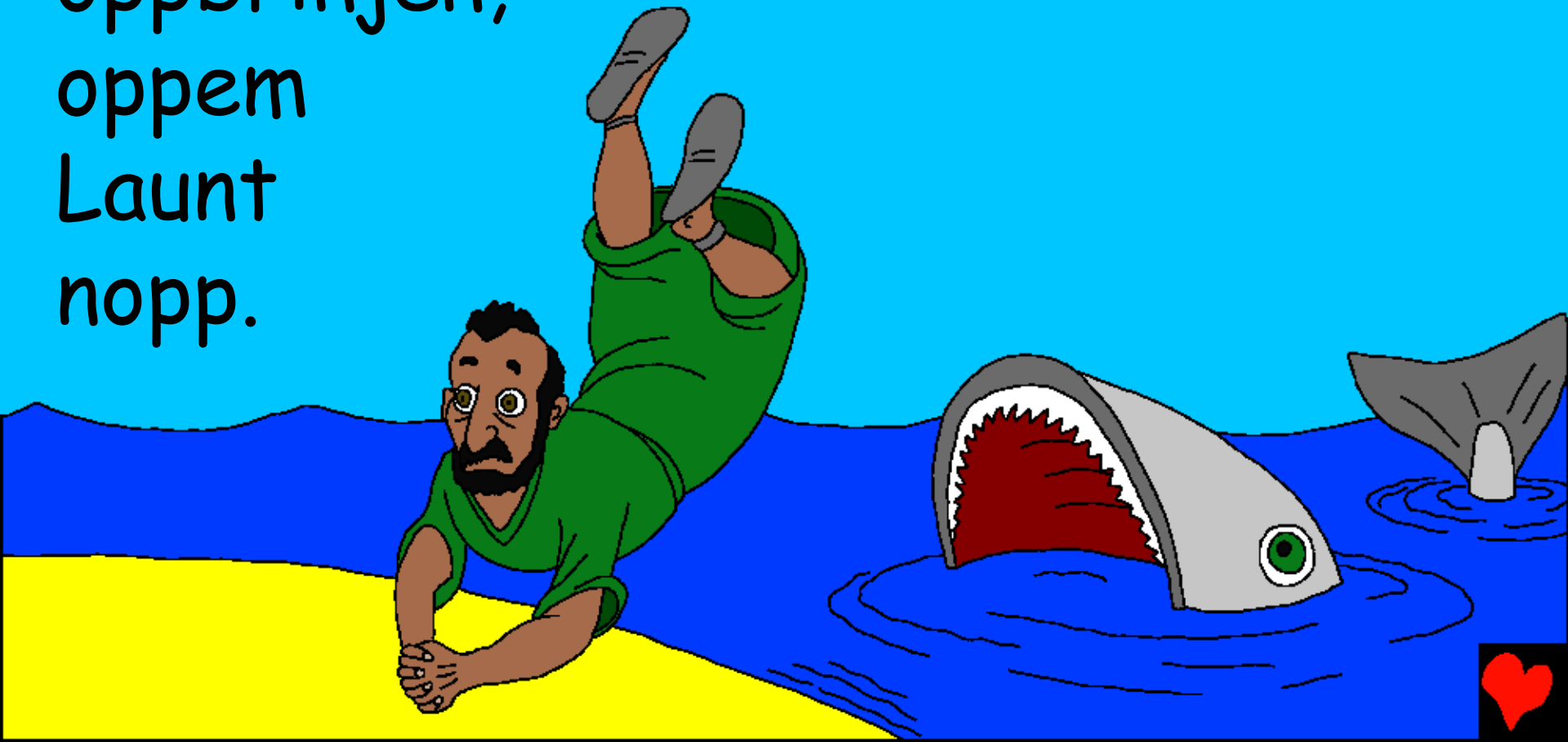

Gott räd wada to Jona, un säd hee sull no Ninive gonen un prädjen. Ditmol jinkj Jona.

Aus hee enne Staut nenn kjeem säd hee, "Noch 40 Doag un dan woat dise Staut venicht woaren."

De Menschen en Ninive jleewden Gott sien Wuat. See eeten een poa Doag nuscht un druagen Sak-kjleeda, wiels an äare Sind soo leet wia. Uk de Kjennich

kjneed ver Gott.

Hee veleet sien Troon, druach Sakkjleeda un saut em Ausch. Hee velangd daut aule Menschen daut schlajchte oppjäwen sullen. See sullen bäden daut Gott an

vejäwen wudd.

Gott DEED an vejäwen! Daut muak de Lied en Ninive sea jlekjlich.

Gott haud an vejäft. ... Oba een Maun wia sea doll. Daut wia Jona.

Wuarom wia Jona doll?
Hee säd to Gott, "Ekj
wist du wieescht
sea jenstich un
deetst die leicht
erboarmen."

Jona haud jewist daut Gott vejeef dee, waut äare Sind leet wia, un Gott sien Wuat jehorchten. Jona haud waut jäajen Ninive; hee wull haben daut see nich vejäft sullen.

Jona wia soo doll äwa Gott, hee säd, "Ekj sie saut vom Läwen. Lot mie doch stoawen."

Jona sad sikj buta de Staut dol toom seenen waut Gott met Ninive doonen wudd. De HAR leet eene Plaunt met groote Bläda waussen. Dee kjeem bosich opp un jeef Jona Schauten von de heete Sonn.

Dän näakjsten Morjen leet Gott een Worm komen un de Plaunt doot moaken. Dan kjeem een heeta drieeja Wint, soo daut Jona docht daut hee stoawen wudd.

Jona wort noch dolla.

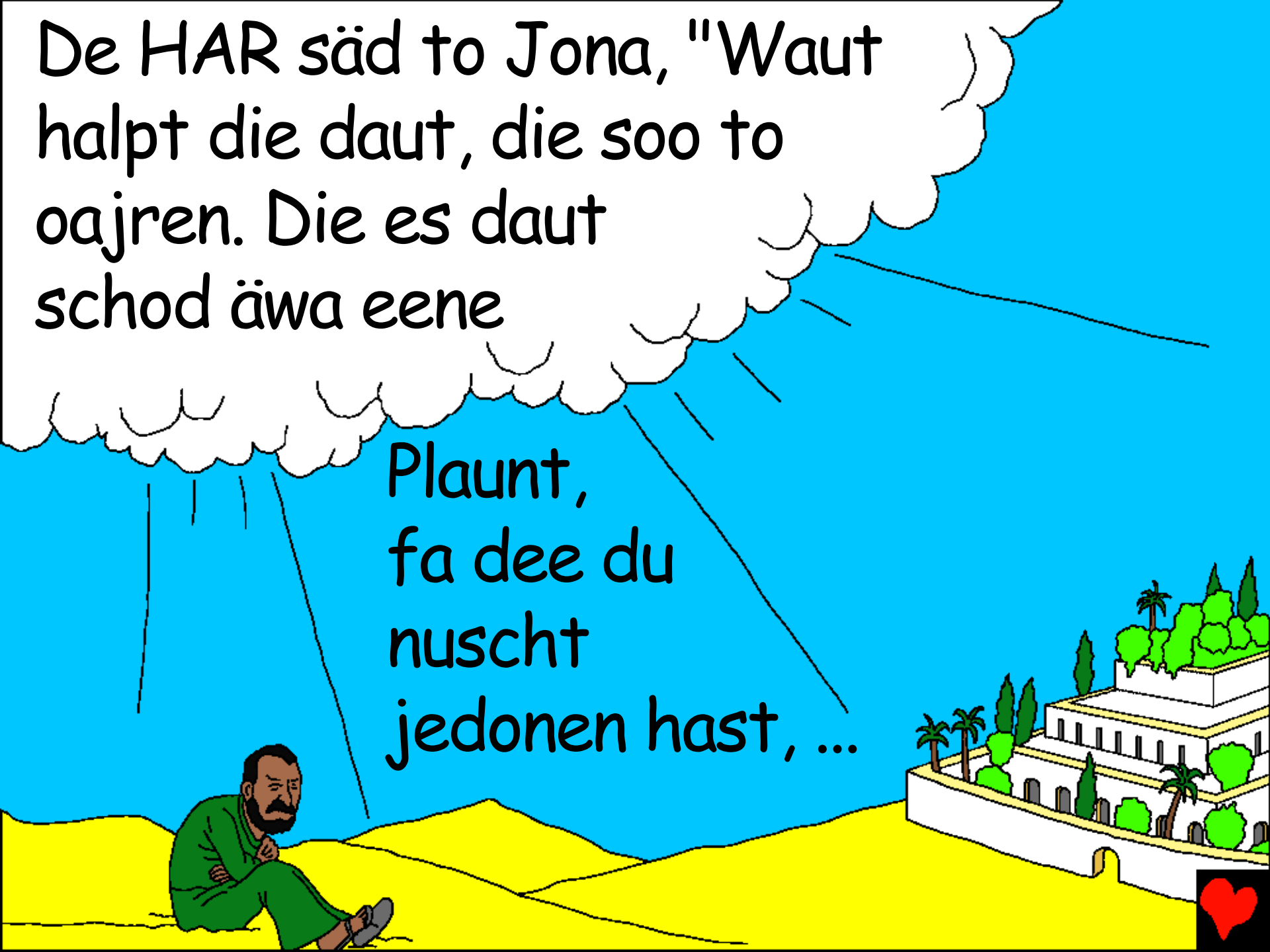
De HAR säd to Jona, "Waut halpt die daut, die soo to oajren. Die es daut schod äwa eene
Plaunt, fa dee du nuscht jedonen hast, ...

... un dee du nich daut
Läwen jeefst, eene
Plaunt dee eene
Nacht doa
wia, un
de näakjste
wajch wia.

Woo sull mie daut nich
äwa de Staut Ninive
schod sennen."

Jona un de Groota Fesch

Eene Jeschicht von en daut Wuat Gottes, de Bibel

finjt eena en

Jona

"Wan dien Wuat openboat woat, jeft daut Licht." Psalm 119:130

Daut Enj

Dise Biblische Jeschicht sajcht ons von onsen wundascheenen Gott, see ons jemoakt haft un ons well kjanenlieren.

Gott weet daut wie schlajchtet jedonen haben, waut hee Sind nant. De Strof fa Sind es de Doot, oba Gott siene Leew fa ons es soo groot, daut hee sienen eensjen Sän, Jesus, schekjt, daut hee aum Kjriez stoawen sull un de Strof fa onse Sind nämen sull. Dan stunt Jesus vom Doot opp, un fua no sien Tus em Himmel! Wan du dän Gloowen aun Jesus hast, un am frajchst diene Sind to vejäwen, dan deit hee daut! Hee kjemt dan un läft en die, un du woascht opp emma met am läwen.

Wan du dit jleewen kaust, dan saj to Gott: Leewa Jesus, ekj jleew daut du Gott best, un worscht een Mensch toom fa onse Sind to stoawen, un daut du nu wada läfst. Komm en mien Läwen un vejeff mie miene Sinden, soo daut ekj nu nieet Läwen haben kaun, un noch emol opp emma no die kom. Halp mie daut ekj die jehuarsom sie, un fa die läw aus dien Kjint. Amen.

Lass de Bibel un räd jieda Dach met Gott!
Joh. 3:16